

er, syntes jeg, at hans Forklaring stemte godt med min. En Pælesaks er en Pæl med Saks paa, hvorpaa Dyret sætter sig, og saa slaar Saksen sammen om Dyret, og saa kan det vare kortere eller længere Tid, inden det slipper løs, rimeligvis med brudte Lemmer. Jeg finder det naturligt, at man skrider til Forbud mod Anvendelsen af saadanne Torturedskaber som Pælesakse og Rævesakse, hvorved man skal lokke Dyret til at gaa i Fælden, og hvorved man paafører det en meget pinefuld og smertefuld Død.

Det ærede Medlem (Alfred Christensen) maatte indrømme, at man ude i Zoologisk Have bruger levende Dyr til Fodring af Slinger, men det ærede Medlem sagde, at det var kun, naar Slangerne ikke vilde æde andet. Saa vidt jeg ved, er Slangerne ret ofte kræsne, og saa skal de have levende Dyr. Jeg har mine Oplysninger i saa Henseende fra Zoologer og Folk, som har færdedes meget i Zoologisk Have, og som ved Besked om dette Forhold. Forholdet er det, at en Del Slinger fodres med døde Dyr, men enkelte æder kun levende Dyr, og saa faar de Kaniner og Marsvin. En Gang forsøgte man at give dem levende Rotter, men saa hændte det, at Rotterne aad Slangen. De begyndte formodentlig at gnave indvendig fra, og saa kom man bort fra denne Fodringsmetode. Men det er slet ikke saa ualmindeligt, som det ærede Medlem vilde give det Udseende af. Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Kaninerne intet Begreb har om, hvad der forestaar dem, naar de kommer ind i Buret til en Kvælerslange. Det er sagt mig af Folk, som har Begreb om det, og som har set en saadan Kanin inde hos en Slange, at efterhaanden har det vist sig, at Urinstinkt, altsaa Frygten for Slangen, kommer op i Kaninen; selv om Kaninen ikke hører til de Dyr, som Slangen i Almindelighed i fri Tilstand fortærer — skønt det er meget muligt, det kender jeg ikke —, viser det sig dog, at naar Kaninen kommer ind i Buret til Slangen, faar den efterhaanden Følelsen af, hvad der forestaar, og vedkommende erklærer til mig, at det er noget af det frygteligste, han nogen Sinde har set med Hensyn til Forhold mellem Dyr. Det forekommer mig derfor, at det var berettiget, selv om det ikke har nogen Berøring med det foreliggende Lovforslag, naar jeg i mit første Foredrag sagde, at man behøver ikke at have Slinger i Zoologisk Have, naar de skal fodres paa en saadan Maade; man kan have Slinger i et

Museum og have lige saa megen Nytte og Interesse af dem der.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) mente, at man meget godt kunde ramme Dyrplagerier ved Hjælp af den nuværende Dyrplageriparagraf. Ja det er rigtigt nok, de kan straffes efter Dommerens Skøn, men det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at det er højst nødvendigt og netop betryggende for dem, der begaar en saadan Forseelse, at der er en Lov, der fastsætter Regler for, hvad der skal forstaaes ved Dyrplageri, saa at disse Domme ikke altid skal afsiges efter den paagældende Dommers personlige Skøn. Men for øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at denne Dyrplageriparagraf ikke er af en saadan Beskaffenhed, at man har kunnet dømme Kupering af Heste som Dyrplageri eller kunnet dømme den barbariske Slagtemetode af Duer, som jeg nævnte forleden, hvor man med en tvæget Kniv skærer Tungen over paa dem og saa hænger dem op, for at de kan dø en langsom Død; det har jo vist sig, at det veterinære Sundhedsraad ikke vil erklære denne Fremgangsmaade for Dyrplageri. Jeg gaar ud fra, hvad der ogsaa fremgik af det ærede Medlems sidste Bemærkning, at han vil være med til at gennemføre en Lov, som støtter sig til Dyrplageriparagraffen, og selv om jeg selvfølgelig af hans Foredrag forstod, at han ikke vilde gaa ret vidt, haaber jeg dog, at Flertallet i dette høje Ting vil være med til at gennemføre Lovforslaget nogenlunde i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Det ærede Medlem kunde ikke rigtig forstaa, at man forbød Anvendelsen af halte Dyr i Købstæderne, men ikke ude paa Landet. Ja, til at begynde med kunde det ærede Medlem ikke forstaa det, men til sidst besvarede han dog selv Spørgsmaalet fuldkommen rigtigt: en Hest, der lider af nogen Halthed, kan selvfølgelig meget bedre færdes ude paa den bløde Jord end inde paa den haarde Stenbro, og det ærede Medlem gjorde ogsaa opmærksom paa, at saadan en Hest derved efterhaanden kan komme sig af sin Sygdom. Derfor synes jeg heller ikke, der kan være noget at sige til den paagældende Paragraf i Lovforslaget.

Det ærede Medlem ironiserede over Bestemmelsen om Forbud, ikke alene mod Afskæring af Hestens Hale, men ogsaa mod Afskæring af Øre og Hale paa andre Husdyr, og han forsikrede det høje Ting om, at det gjorde slet ikke ondt. Hvorledes kan det ærede Medlem paastaa det? Jeg synes, det er mest sandsynligt, at det gør